

ZPRAVODAJ

KLUBU VÝSADKOVÝCH VETERÁNŮ
PŘI VÚ 8280 PROSTĚJOV

35

ROČNÍK IX

číslo 2

Redakční uzávěrka: 30. 3. 2005

SETKÁNÍ 2005

Vážené kolegyně, kolegové, členové klubu výsadkových veteránů, dovoluji Vám jménem organizačního výboru prostějovského KVV co nejsrdečněji pozdravit a v úvodu ZPRAVODAJE č. 35 podal bližší informace o „Setkání 2005“, které je pořádáno u příležitosti 45. výročí působení útvaru VÚ 8280 v Prostějově.

Ve ZPRAVODAJI č. 34 byla uveřejněna předběžná přihláška k účasti na této akci, jen jako orientační. Vzhledem k tomu, že již máme konkrétní údaje, je nutné vyplnit přihlášku, která je uvedena v tomto ZPRAVODAJI.

SETKÁNÍ 2005 se uskuteční, jak již bylo uveřejněno, ve dnech 24. – 26. 6. 2005 v posádce Prostějov a UVZ Hamry.

Program:

Pátek 24.6.2005	12.00 hod. – 18.00 hod.	prezence u VÚ 8280 – prohlídka místnosti tradic
	18.00 hod. – 19.00 hod.	odjezd na Hamry, ubytování, volný program
		večeře, poté posezení u táboráku, volná zábava
		večerka, jak kdo zvládne
Sobota 25.6.2005	07.00 hod. – 08.30 hod.	dodatečná prezence na UVZ Hamry
	07.30 hod. – 08.30 hod.	snídaně
	09.00 hod. – 09.30 hod.	SLAVNOSTNÍ NÁSTUP
	09.30 hod. – 13.30 hod.	ukázky dle programu (bojová technika, výstroj, výzbroj, seskoky, boj. činnost)
	12.45 hod. – 13.45 hod.	oběd
	14.00 hod. – 15.45 hod.	odjezd do Prostějova, volný program ve městě
	16.00 hod.	kulturní program v Národním domě, po uskutečnění kulturního programu přesun na HAMRY
	18.00 hod. – 19.00 hod.	večeře, následně posezení u táboráku s cimbálovkou
		večerka, jak kdo zvládne
Neděle 26.6.2005	08.00 hod. – 09.00 hod.	snídaně
	09.15 hod.	přesun do kulturního domu do Žárovic
	09.30 hod. – 12.30 hod.	SLAVNOSTNÍ ZASEDÁNÍ VETERÁNŮ
	12.30 hod.	přesun na UVZ HAMRY
	13.00 hod.	společný oběd, ukončení SETKÁNÍ 2005
	14.00 hod.	odjezdy

Vzhledem k tomu, že převážná část průběhu SETKÁNÍ 2005 se bude odbyvat ve výcvikovém prostoru UVZ HAMRY, včetně stravování, bylo by nejvhodnější ubytovat se v UVZ HAMRY (samozřejmě vzhledem ke kapacitě a zájmu). Tím by nedocházelo k nevhodnému využívání dopravy. Samozřejmě individuální doprava není omezena, parkování v UVZ HAMRY bude zabezpečeno.

Ubytování:

Ubytování UVZ HAMRY – 30,- Kč/osoba/noc

Hotel OP – dvoulůžkový pokoj – cena 560,- Kč/pokoj/noc

Typ A – SCHOLA SERVIS – centrum služeb školám, cena 200,- Kč/osoba/noc

Typ B – Domov mládeže, Palečkova ul. – cena 160,- Kč/osoba/noc

U typu A a B platba na místě, UVZ HAMRY platba spojená s platbou za stravu, případná objednávka hotelu bude vyžadovat zaslání úhrady zároveň se závaznou přihláškou.

Účastnický poplatek činí 120,- Kč (zahrnuje účastnický odznak, účastnický list, dopravu a režijní náklady).

Stravování:

Po celou dobu SETKÁNÍ 2005 je zabezpečeno prostřednictvím VÚ 8280 v UVZ HAMRY.

Snídaně 40,- Kč

Oběd 54,- Kč

Večeře 46,- Kč

Celodenní strava – 140,- Kč (2x)

Jídlo k táboráku + 2x nápoje (pivo, limo) = 50,- Kč (2x)

Dvoudenní stravovací služby = 380,- Kč

Občerstvení v průběhu SETKÁNÍ bude zajištěno.

Doprava:

- z nádraží ČD do kasáren dne 24. 6. 2005 – kyvadlová doprava od 12.00 hod., stanoviště u „Lokomotivy“;

- doprava na UVZ HAMRY zajištěna autobusy;

- doprava ubytovaných v Prostějově (tam i zpět) zajištěna autobusy, pokud nebude vlastní doprava

- doprava na nádraží ČD dne 26. 6. 2005 – autobusy

- parkování vozidel na UVZ HAMRY – zabezpečeno

Přihlášky zašlete nejpozději do 25. května 2005.

Veškerou korespondenci (včetně plateb) SETKÁNÍ 2005 zasílejte nejpozději do 25. května 2005 na adresu:

Ladislav JUGAS
POSTE RESTANTE
Plumlovská 4126
Prostějov 4
796 04

*předseda organizačního výboru
Ing. Jindřich Čtverák*

PAMATUJETE SE NA PRVNÍ SETKÁNÍ V ROCE 1995?

- Pak jistě vzpomenete na to, že: - prvním účastníkem S-95 – a tedy prvním účastníkem všech dosavadních SETKÁNÍ byl kol. Jarda Janků z Písku? Ten – díky nepřízní osudu a ČSD dorazil do Žárovic 23.9. v okamžiku, kdy jsme skončili slavnostní zasedání a rozjžděli se domů;
- přihlášku z nejdálčenějšího místa – ze Švýcarska – poslal Štefan Janáček, který však nakonec z rodinných důvodů nemohl přijet, ale za několik dnů navštívil kamarády na Slovensku;
- nejstarším účastníkem byl kolega Josef Černota, který litoval, že se toho – dosud ojedinelého shromáždění výsadkářů nedožilí všichni ti, co zakládali výsadkové jednotky;
- organizátoři předpokládali účast asi 200 osob, nakonec však bylo účastníků přes 300;
- improvizovaná občerstvovna Gusty Rosta v jednom srubu praskala ve švech a dokonce se jednu chvíli potýkala s nedostatkem potravin a nápojů – což bylo promptně během noci napraveno;
- nejvážnější újmu utrpěl již zmiňovaný Jarda

- Večeřa, kterému nějaký nezodpovědný opilce rozšlápl zuby (klapáky), když šel Jarda v sobotu v noci spát do srubu. Odměnou mu byl obrovský potlesk při jeho proslovu na nedělním zasedání v Žárovcích, a to nejen pro obsah, ale zejména pro velmi zvláštní a zajímavý zvuk jeho projevu;
- na setkání se sjelo 6 „výsadkových generálů – kolegové Čestá Hrbek, Jan Kozojed, Karel Kuba, Pavel Krajčovič, Pavel Gavlas a Josef Mrázek;
- večerku – skladbu Il silenzio – přijel ztroubit na křídlovku pan Krejčí na mopedu z Prostějova;
- zákusky na slavnostní zasedání napekla děvčata z tehdejší Dámské sekce – kolegyně Lorencová, Řepková, Kosprotvá, Čábelová, Horáková, Vernerová, Papoušková, Opletalová, Zapletalová a Lišková;
- před setkáním probíhala v Prostějově akce „Hostitel“, jejímž účelem bylo shromáždit více finančních prostředků. Kolegové, kteří finančně přispěli, jsou zapsáni v klubové Kronice stejně jako výše jmenované kolegyně, které se podílely na významném vylepšení hodovní tabule v Žárovcích;
- almanach Vzpomínky, sestavený kolegy Mlčákem, Opletalem a Vernerem ze vzpomínek spolubojovníků, byl vydán nákladem 300 výtisků, po kterých se jen zaprášilo.

VÝSADKÁŘI V AFGHÁNISTÁNU

O tom, že Česká republika vyslala své vojáky do Afghánistánu jistě ví většina z nás. Hlavně z novin, televize, rozhlasu. O misi našich vojáků je k dispozici obsáhlý materiál Vítězslava Bureše na Internetu. Pořídili jsme z něj krátký výřez:

Prostějovský 102. průzkumný prapor dne 28. 2. 2005 ukončil svou přípravu před vysláním do mise ISAF v Afghánistánu. Velitel průzkumníků, podplukovník Ing. Jindřich Starý jr., přípravu svého týmu zhodnotil v rozhovoru, ze kterého vyjímáme:

- jednotka byla zařazena do provinčního rekonstrukčního týmu v Afghánistánu proto, že v případě příslušníků našeho praporu se jedná o dobře vycvičené vojáky, kteří jsou schopni splnit požadované náročné úkoly;

- jsem rád, že jsme dostali tuto možnost, je pro nás čest reprezentovat naši armádu v zahraničí;

- český kontingent je postaven převážně z příslušníků roty hloubkového průzkumu a tato jednotka je jednou z nejlépe vycvičených jednotek mého praporu;

- velitelem kontingentu bude německý důstojník, já budu jeho zástupcem a zároveň velitelem naší jednotky; celý kontingent by měl mít asi 250 osob;

- předpokládaná doba nasazení příslušníků praporu se odhaduje na dobu šesti měsíců;

- ze 40 vojáků vyslané jednotky má minimálně 70% za sebou jednu i více mřových misí na Balkáně, v Iráku, ale i v Afghánistánu;

- pevně věřím, že celou misi zvládneme a že potvrdíme dobré jméno české armády ve světě.

V pátek 4. března 2005 se prostějovské náměstí T. G. Masaryka stalo svědkem slavnostního nástupu vojáků prostějovské posádky, kteří se přišli spolu s občany města rozloučit s jednotkou 102. průzkumného praporu, odjíždějící do mnohonárodní operace ISAF v Afghánistánu. Vojáci budou součástí týmu, který bude mít v provincii Badakšan za úkol zajištění bezpečnosti v oblasti. Celý tým bude tvořit asi 250 osob – Němci, Dánové a Češi.

Jménem ministra obrany vojáky pozdravil jeho náměstek Pavel Mašek. Mezi hosty této slavnostní události byl také zástupce ředitele Státního operačního centra MO brig. gen. Michal Pažúr, velitel Velitelství společných sil gen. mjr. Josef Sedlák, starosta Prostějova Jan Tesař, předseda Klubu výsadkových veteránů plk. v. z. Ing. Jindřich Starý st. (otec velitele kontingentu) a další. Odjíždějícím vojákům požel kaplan Velitelství společných sil Pavel Ruml.

V pondělí 7. března 2005 odletěl do místa působení velící důstojník mjr. Miroslav Vybíhal s pěti příslušníky štábu. V úterý večer odstartovaly z přerovského letiště dva stroje, které na letišti v Mazare Sharif přistály ve středu 9. 3. 2005 v ranních hodinách. Na palubách velkokapacitních Iljušinů se nacházela vojenská technika a logistický materiál. Osoby byly přepraveny letounem An-72.

Sestavil Ivan Verner

GEN

Plukovník v. v. Ing. Alois VALENTA

*** 29. října 1931 PRLOV**

+ 12. června 2004 TÁBOR

Když v roce 1989, po svém prvním infarktu, odcházel do zálohy, měl za sebou přes tisíc seskoků. Převážně bojových, ale i s ručním otvřením, ze všech typů letounů a vrtulníků; měl všechny stupně výsadkových odznaků, včetně titulů Mistr a Instruktor. A nikdy nepřestal být výsadkářem. Na setkání veteránů jezdil do Prostějova, Chrudimi, do Prahy i na Slovensko, pořád zůstával mezi svými.

Po maturitě na VŠŽJ absolvoval pětileté učiliště a hned potom se v roce 1953 přihlásil do Prešova k výsadkovému vojsku. Po „přeskolováků“ se ve funkci velitele čtyř ve výsadkové PŠ v Košicích sotva ohřál, protože byl záhy vybrán k průzkumnému útvaru zvláštního určení do Šabinova (později Holešova). V roce 1966, po ukončení studia na VAAZ v Brně, si jej generál HURT vybral na Zpravodajskou správu Vojenského okruhu v Táboře, do funkce vedoucího staršího důstojníka se zaměřením na 22. brigádu (a později pluk) v Prostějově. Jeho práce spočívala v udržování součinnosti mezi velitelským a útvarem, v kontrolní činnosti a pomoci všeho druhu. Od doby, kdy byl Prostějov podřízen ZVZO, se snažil uplatňovat zásady výsadkové specializace. Spplk. Rudolfem KORDAČEM, kterého měl rád pro jeho ráznost a někdy bohužel až moc odvážné jednání (předvídal mu špatný konec, což se i splnilo, KORDAČ se zabil při seskoku do vody), spolupracoval na výcviku divizních rot hloubkového průzkumu.

Aloise VALENTU si kolegové cenili jako vynikajícího odborníka, jehož názory a návrhy na organizaci výsadkové přípravy a výcvik plně uznávali. Byl skromný, seriózní, ochotný a důsledný. Snad ty jeho vlastnosti pramenily z jeho původu – narodil se v Prlově na Vsetínsku a pocházel z osmi dětí!

Přestože své práci věnoval mnoho energie a času, svou rodinu nikdy nezanedbával. S Růženu KOZÁČKOVOU, se kterou se oženil v roce 1957, prožili krásné manželství a vychovali tři děti, dva chlapce a dceru (pilota, automechanika a učitelku). Měl řadu zálib a koníčků. Miloval turistiku, znal prakticky celou republiku, a ze všeho nejvíce Šumavu. Za její krásou jezdil rok co rok. Stejně rád sjížděl na lodi řeku, Lužnici znal skoro zpaměti. Na jejím břehu si vlastními silami postavil chatu, na které spolu s manželkou strávil mnoho šťastných dnů. Nezanedbával ani své rybářské nádobíčko, také na svém autě si uměl udělat všechno sám. Jednu dobu byl dokonce předsedou tábořského Škoda klubu.

Žil zajímavě a naplno ve své práci, kterou miloval a stejně tak v době, kdy v ní už nemohl pokračovat. Dlouho statečně čelil těžké nemoci, vždycky se upínal k nějakému jasnému bodu před sebou. Tým měla být zlatá svatba s milovanou ženou. Jeho nemocné srdce však už nemělo sílu a došlo o tři roky dřív...

Daga MINKEWITZOVÁ

DĚVČATA OŽIVAJÍ !!

Jaro probouzí přírodu i naše děvčata. Po několika letech se opět naše ženy začaly probouzet k činnosti. Mnozí jistě vzpomenu na rok 1994, kdy jsme ve Zpravodaji č. 8 anoncovali založení sekce žen. Tehdy byla do výboru KVV zvolena Máša Lorencová, která byla pověřena realizací myšlenky na vznik „Dámského klubu“, pro který byly pořádány specializované akce.

Zanedlouho – v lednu 1995 – ve Zpravodaji č. 9 už je informace o tom, že výboru došlo 15 přihlášek. Po půl roce, ve Zpravodaji č. 10, je již „Sloupek dámské sekce“, ve které je zpráva, že členky sekce chystají vylepšení nadcházejícího Setkání 1995. Vřak také Dámské sekci a zhodnocení jejího příspěví ke zřadu slavnostního zasedání v Žárovicích je věnována polovina článku na první straně Zpravodaje č. 11! V tomto příspěvku jsou uváděny první členky tzv. „přespolní“ – kol. Pospíšková ze Zřtina, Anička Sadílková z Liberce, Jiřka Tobišková z Tábora, kolegyně Požárová, Klustová z Brna a kol. Míčáková z Břlku u Chotěboře. Dámské sekci je věnován prostor v tomto čísle a dalších několik řádků na str. 4 v hodnocení Setkání „95“.

Sloupek Dámské sekce ve Zpravodaji č. 12 konstatuje, že se řady rozrůstají (o Zlatku Chlupovou a Jiřinu Páleníčkovou z Brna a Marii Válečkovou z Levic). Hovoří ale také o tom, že akce Dámské sekce, organizované výborem, nejsou dostatečně využívány – např. únorová přednáška o fyzioterapii, výlet do okolí Stražiska apod.. Zato ale některé kolegyně věnovaly několik vlastních výrobků – výšivky a háčkované předměty – ve prospěch besedy k MDŽ v KaSc Prostějov.

Činnost této sekce, jejíž „lídrem“ byla Máša Lorencová, v podstatě ustávala už v roce 1997. Tehdy 5. března uspořádal výbor pro ženy besedu k MDŽ, obohacenou video shoty z činnosti klubu, ukázkami alba i Kroniky. Na tuto besedu byly pozvány bývalé i stávající občanské pracovnice útvaru 8280. Ty jsme informovali o náplni tehdy novelizované vyhlášky týkající se výhod OP voj. správy. Beseda byla úspěšná, přihlásilo se 8 bývalých pracovnic.

Možná že toto i stále rostoucí příliv přihlášek žen do řad KVV a účast žen na běžných akcích klubu, vyvolalo útlum akceschopnosti Dámské sekce, ale byla v tom i nepozornost výboru, který ponechal problém akcí žen jen na Máše Lorencové. Nakonec nepomohlo ani zvolení kolegyně Boženy Jahnové do funkce „ministrnyne ženských záležitostí“.

Nyní – respektive již koncem roku 2004 (tedy po deseti letech) – se ženy probouzejí a hodlají v původním záměru pokračovat. Angažují se v tomto směru nejvíce kol. Jahnová a Marie Stará. Na letošní (r. 2005) oslavě MDŽ se ujala tato iniciativa pod pracovním názvem Sdružení žen „Babinec“ při KVV Prostějov (což ale většina mužské části klubu odmítá s tím, že nemají doma žádné báby, ale stále kvetoucí a žádoucí děvčata, takže vyčkejme, jak dopadne tato dívčí válka a jaký se nakonec ustaví oficiální název). Výbor tuto iniciativu vítá a věří, že se děvčata rozjedou. Přejeme hodně štěstí!

Ivan Verner

PÁTRÁNÍ

Při přípravě tohoto čísla Zpravodaje jsem přišel v materiálech redakční rady na některé zajímavosti.

Jednak na několik vtipných perokreseb ze života výsadkářů. Bohužel, kresby – v podstatě kreslený humor beze slov – nejsou autorizovány. Zařazují proto jednu z nich do dnešního vydání a prosím, aby se autor přihlásil, případně kdo jej zná nebo něco o něm ví, aby nám napsal. Podle materiálu, na kterém jsou kresby provedeny (útržky z role dálnopisného papíru), soudím, že autor byl pravděpodobně spojař, dálnopisec apod. Co říkáte, že by tyto vtipky mohly zdobit stránky dalších Zpravodajů?

Druhou věcí je fotokopie novinového článku, bohužel bez udání tiskoviny, ze které je kópie pořizena. Jako autor je podepsán „O. Paule“. Zajímavé na článku je, že pojednává o příslušníci výsadku z SSSR za II. světové války. Jde o akci FAKEL II, výsadek uskutečněný před 60. léty – 26. 3. 1945 u Dobříšce. Ženou, o které článek pojednává, je paní Zdeňka Malinová – Krátká. Dle autora se zúčastnila obou akcí – FAKEL I a II, a to jako tlumočnice a radistka s krycím jménem Zina.

Paní Zdeňka pochází z Topolné, letos by měla oslavit 84 let, po válce bydlela v Roudnici nad Labem. Zná ji někdo? Vzpomene si na ni někdo? Podá nám o ní zprávu? Budeme čekat a těšit se, že ji budeme moci alespoň ze stránek Zpravodaje pozdravit.

Třetí záležitost se skrývá v obsáhlém článku kolegy Milána Šimka, který do redakce 29. listopadu 2004 poslal vzpomínky na své spojařské mládí a zvláště na přírodní krásy Kamenice nad Cirochou, Vihorlatu, Mořského oka a dalších lokalit, kterými se těšil pod zátěží radiostanice za náročných cvičení. Vzpomíná též na své velitele, spolubojovníky. Je škoda, že není dost místa na zveřejnění celého článku. Tou ukrytou zajímavostí je ale básnička napsaná v článku. Je to výstižné vylíčení vojenského života v oněch bujarých letech – ale taktéž hledá autora! Chceme mu pomoci. Básničku, která jistě potěší (a určitě by vyvolala úsměv i na tváři nebožtka „Tisováka“) mnohého pamětníka, zveřejňujeme a ptáme se: Kdopak to měl tak prima básnické sřtevo? Žije ještě? Přihlásí se? Nebo nám o něm napíší kamarádi?

Děkujeme předem za případné informace k uvedeným případům. Možná, že se něco dozvíme už na letošním Setkání 2005.

V kopečkách pod Vihorlatem
leží tábor stanový,
totí LVT výsadkářů –
nikde není takový.

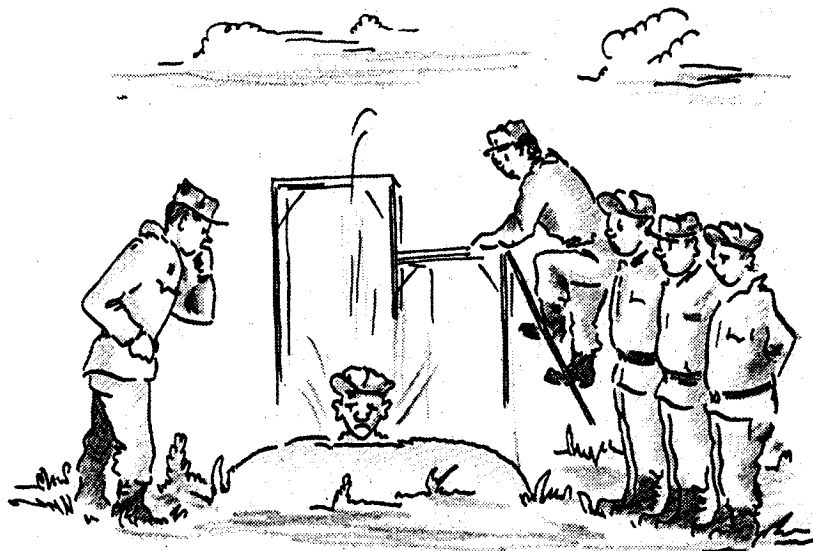
Ve dne nás chce slunce spálit,
v noci zase myši žrát,
my jsme ale k sobě tvrdí,
nemůže nás to už s.....

Tečka, čárka – „Zloděj koní“
neustále nás tu honí.
Sřtelby, šturmy, přepady –
to jsou jeho nápady.

Dáme sbohem Kamenici,
Cirocha nám zamává,
zase jdeme mezi lidi,
„Kamčátka“ je za náma.

Vřak jen jedna útěcha
vřechny nás zde pojila,
to, že nás doma
máma s milou čekala.

Ivan Verner, Milán Šimk



Víte že

1. V Čechách je registrován rekord v pádu z výšky bez padáku? V lednu 1972 v prostoru nad Srbskou Kamenicí ve výšce 10 160 m vyloučilo dopravní letadlo DC 9. Přežila jen letuška Vesna VULOVIČOVÁ (utrpla mnohočetné zlomeniny, 27 dnů byla v komatu), která po destrukci letounu padala na zem uvnitř odlomené ocasní části letadla.

2. Počátkem roku 1938 mělo Československo k dispozici dobře organizovanou a moderně vybavenou armádu, jakou v Evropě nedisponoval žádný jiný srovnatelný stát? V mírových podmínkách ji tvořily 4 zemská velitelství, 7 velitelství sborů, 17 pěších divizí, 4 rychlé divize a početní stav přesahoval 200 000 vojáků.

3. Česká armáda nedávno zveřejnila údaje, podle kterých armádě důvěřuje 62,3 % občanů. V hodnocení důvěryhodnosti institucí obsadila armáda třetí místo. Policie, které důvěřuje 48,3 % je v žebříčku na 5. místě.

4. Ke dni 1. října 2004 v rezortu MO sloužilo a bylo zaměstnáno celkem 42 875 osob. Z toho bylo 22 875 (53,35 %) vojáků z povolání, 17 883 (41,70 %) občanských zaměstnanců a ještě 2 117 (4,93 %) vojáků základní služby. Z počtu vojáků z povolání tvořily ženy 11,31 % – konkrétně 2 588 žen.

5. Úkol nahradit odcházející vojáky základní služby k 1. 1. 2005 bude zřejmě splněn, neboť Agentura pro nábor a profesionalizaci ozbrojených sil registrovala k 20. 10. 2004 celkem 6 777 osob, které požádaly o přijetí do služebního poměru vojáka z povolání.

6. Došlo k podstatné změně vzhledu budov a prostorů v Leteckých kasárnách v Prostějově? V roce 2004 dostal útvar peníze na opravy a úpravy, a tak se budovy změnilly k nepoznání (i uvnitř). Okna, podlahy, fasády, střechy, terénní úpravy apod., vše za „X“ milionů a za dohledu pana Ing. Ladislava GRULICHA (dříve zástupce velitele útvaru). A značná částka peněz, za kterou civilní firma Sezako pana Radoslava SMĚKALA provádí veškeré práce na „venkovních rajónech“ je také vidět na téměř parkovém vzhledu areálu kasáren. Jó, pokrok se nedá zastavit!

7. 14. července 2004 došlo na železničním přejezdu u obce Vlkoš k tragické nehodě, když osobní automobil, řízený bývalým příslušníkem 8280 Milanem BLAŽKEM, vjel před projíždějící vlak? Při střetu na místě zahynul Milan BLAŽEK spolu s manželkou a její matkou.

8. Výsadkáři vždy vynikali vysokou ukázněností? Jistě že víte! O to více účastníky našich sezení (a nejen výročních!) mrzí, že existuje několik kolegů, kteří tradičně naše jednání ruší hlukem a hlasitým hovorem. Dokonce ani loňská výročka nebyla výjimkou, přestože ozvučení bylo tentokrát perfektní. A také oficiální část – zprávy, projevy, zdravotice a jiné potřebné úkony netrva-

ly dlouho, takže nebylo nutno ze sebe dělat staré pavlačové drbny! Není divu, že pak okolí těchto neomalenců si stěžuje a nám nezbyvá než tento problém řešit. Chápeme, že mnozí z nás mají potíže se sluchem, a proto jsou zvyklí hovořit hlasitěji. Tím více by se měli ovládat a ryčně sdělování si novinek či vzpomínání ponechat na dobu volné zábavy. Měli by respektovat fakt, že výroční posezení je vlastně svátkem pro klub – a tak jsou též tyto akce komponované – a že na ně nepatří hospodské vyřívání. Toto by mělo být posledním varováním. Příště jména neukázněnců zveřejníme!

9. Zábavná část naší výroční schůze byla provázena tradičně bohatou tombolou, do které přispěla ve značné míře většina našich členů. Je nutné vyzvednout ty, kteří mají na této činnosti významnější podíl:

Kol. LEJSEK	- 49 cen
Kol. MORAVEC	
MORAVČÍK	- 38 cen
VÁŇA	
Kol. LORENCOVÁ	- 10 cen
Kol. STARÝ, STARÁ	- 9 cen
Kol. z Prahy	- 6 cen
Kol. ZAPLETAL	- 5 cen
Kol. ADÁMKOVÁ	- 4 ceny
Kol. BANAŠÍK	- 4 ceny

Rovněž je nutné poděkovat kol. STARÉ, JEREMIAŠOVÉ a JAHNOVÉ, které se staraly o její hladký průběh.

ZÁVAZEK VETERÁNŮ Z PÍSKU

Výsadkoví veteráni z Písku se na své proscinové schůzce rozhodli, že každý rok dne 6. dubna – v den výročí narození generál majora Rudolfa Severina KRZÁKA – uctí jeho památku na hřbitově v Bernarticích, které leží na teritoriu našeho okresu a kde se generál KRZÁK v roce 1914 narodil (zemřel 22. dubna 2004).

Po velmi pohnutém životě zde jeho ostatky v říjnu 2004 uložily jeho děti do společného hrobu, ve kterém jsou pohřbeni jeho rodiče, sourozenci a bernartičtí občané, popravení fašisty v době Heydrichiády.

Eduard Vanderka

ÚMRTÍ

Kolegové veteráni z Prahy se 24. února 2005 rozloučili v obřadní síni krematoria v Praze – Strašnicích se svým kolegou. Josef BĚHOUNEK zemřel 18. února 2005 ve věku 77 let po delší těžké nemoci. Kdo jste jej znali, dodatečně se s ním rozlučte. Prostřednictvím vzpomínek zůstává i nadále v našich řadách. Také jemu bude vzdána čest při našich setkáních a pietních akcích.



ARCHIV LEPŠÍ PAMĚTI

Při různých setkáních, počnaje besedami v restauračních zařízeních i při větších shromážděních, zejména ve Starých Splavech aj., členové místních skupin KVV vzpomínají, jak vznikaly první jednotky československých parašutistů. Ubývá bohužel těch kolegů, kteří prožili léta 1947 a další v armádě u různých profesí, než se jako dobrovolníci dostali do posádek v Zákupech, Stráži pod Ralskem, Hradčanech a Borečku, kde probíhal výcvik příslušníků 71. pěšího praporu „Československých parašutistů“. Navíc se i dnes více než osmdesátiletí pamětníci často střetávají s tím, že paměť začíná vynechávat, že konkrétní události a poznatky se zamlžují. Někdy se to projevuje až v rozhorlených debatách i po přečtení knih, jejichž autoři měli přístup k vojenským archívům.

Bylo proto velice záslužné, když organizátoři slavnostního setkání při příležitosti 50. výročí založení výsadkových jednotek, připravili dne 3. října 1997 ve Vyškově výstavu dokumentů. Obdobně oživovala paměť výstava v hangáru na letišti v Chrudimi, kde ve dnech 26. a 27. září 1997 si účastníci připomínali 10. výročí znovuzaložení 71. praporu československých parašutistů. Vždy se našli pamětníci, kteří měli věcné připomínky, že ten či onen údaj je zčásti zkrácen.

Uběhla další léta, v Chrudimi se podařilo vybudovat muzeum parašutistů. Fotografie, písemnosti i předměty přibližující tradice, ale i rekordy nejen národní, ale i světové. S reorganizací armády, přesunem 43. výsadkového mechanizovaného praporu je působnost specializovaného muzea ohrožena!

Mnozí kolegové, zejména ti, co jako vojáci z povolání prožili velkou část života mezi výsadkáři, by se měli zamyslet, jak naložit s významnými památkami, které leží bez možnosti využití! Měli by se pokusit napsat své vzpomínky a zajímavé doklady (fotografie aj.) nabídnout Historickému muzeu Armády České republiky. To má zatím nadále své sídlo v Praze, na úpatí vrchu Vítkov! Osobně jsem tam předal čísla útvarového časopisu „TAKOVÍ JSME“, který vycházel v letech 1950–51 v Zákupech a měl i speciální čísla „TAKOVÍ JSME v horách“ (Nový Smokovec) a byl i táborovým časopisem ve VVT.

Řada bývalých dopisovatelů je už ve věku 80 a více let, ale jejich zajímavé postřehy zůstávají zachovány. Tradice vznikají z jednotlivých příběhů i poznatků. A o to jde!

Jaromír Mucha

VÁŽENÉ KOLEGYNĚ A KOLEGOVÉ!

Dovolte, abych se s vámi na stránkách tohoto Zpravodaje rozloučil. Děkuji, že jste si našli čas náš Zpravodaj číst, že jste mnozí napsali, někteří i častěji a obsáhle. Je mně líto, že se z technických důvodů vše nemohlo dostat na jeho stránky. Přesto ale věřím, že Zpravodaj plní svou úlohu a že bude i nadále elementem, napomáhajícím našemu veteránskému hnutí.

Přeji vám všem hodně zdraví a ještě mnohá léta v naší výsadkové rodině.

Ivan Verner

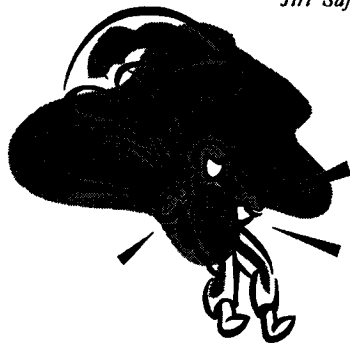
CO ČEKÁ ASO-PARA DUKLU PROSTĚJOV V ROCE 2005?

Na tuto otázku nám odpovídali trenéři Dukly Jiří Blaško, Ctibor Vach a Jan Wantula:

Jestli dobře dopadnou diplomatická jednání na mezinárodní sportovní komisí a pan Ing. Ivo Skoták bude dál skvěle pracovat na přípravě velké soutěže, hlavním soutěžním vrcholem kluků z Dukly bude Mistrovství Evropy, které se bude konat v Prostějově. Pokud seženeme peníze a víza, jsme očekáváni příští rok v Říjnu na světovém poháru klasických parašutistických disciplín v Arizoně. To je sen, který bez příspěvních sponzorů zůstane jen snem. Ale určitě absolvujeme jako každý rok tři nebo čtyři závody evropského poháru v přesnosti přistání, kde se schází až dvě stovky špičkových evropských

závodníků. Také bychom se chtěli zapojit do evropské ligy ve skupinové akrobacii. Plány máme velkolepé, ale vše je otázkou financí. Pokud se bude dařit jak dopusud, určitě na mezinárodní závody pojedeme a věříme, že ostudu neuděláme. V příští sezóně nesmíme zapomenout „dávat pořádně do těla“ mladým talentům, ať těch úspěšných dukláckých sezón přibývá i v budoucnu.

Jiří Šafanda



ŽENA O SVÁTKU ŽEN

Zúčastnila jsem se tradiční přípomínky MDŽ, kterou pro nás připravil výbor KVV Prostějov dne 9. března 2005 v Národním domě.

Účast byla vysoká a tomu odpovídající vysoká nálada nás žen (i doprovodů). Kolega Ing. Jindřich Starý zahájil oslavu veršovaním:

Žijte v zdraví dlouhá léta,
užívejte štěstí světa.
Všechno nechť se vám vždy daří
– přejí vaši výsadkáři!
Zejména však staří páni,
výsadkáři veteráni.

K přání zduaru a pohody přidali přjemnou pohodu pohostěním i celou organizační akci kolegové Ota Hájek a Štefan Borovský.

Vojtěška Jurková

NALEZENÁ ZÁSTAVA

Ve čtrnáctidenníku A REPORT č. 23/2004 v článku „Z redakční pošty“ píše pplk. v. z. Štefan Kapustník o zástavě výsadkové brigády ve čtvrtém odstavci toto:

„V roce 1960 se na výcviku důstojníků v záloze v působnosti OVS Žilina či Martin objevil bývalý praporečník brigády kapitán Ondřej Slovák. Během tohoto zaměstnání zaslechl, že brigáda byla zrušena pro ztrátu bojové zástavy. Proto nelenil a jako odpovědný důstojník se vypravil do míst, kde kdysi zástavu zakopal. Několik dnů prohledával lesní porosty, kopal na různých místech, až zástavu našel a odnesl na okresní vojenskou správu. Byl za to mimořádně povýšen na podplukovníka. Zástava asi zapadla v nějaké kanceláři, nebylo totiž žádoucí, aby se z vojensko-ideologického hlediska cokoliv změnilo.“ (Konec citace A REPORTU).

Dosud jsme znali historii zástavy Čs. výsadkové brigády v SSSR jinak. Vyvstává tedy řada otázek, z nichž ta podstatná zní: „Kde je pravda?“ Dokáže ji někdo odhalit?

Ladislav Opletal

SCOTLAND YARD NA STOPĚ MORDU! (aneb Velká zabíjačka KVV Prostějov)

Tak jako loni, konala se již tradiční zabíjačka, tentokrát 25. února 2005 v restauraci „U Tří březů“.

Sešel se rekordní počet masožravců – 64 členů KVV Prostějov a jejich rodinných příslušníků a přátel. Jako obvykle na uvítanou hned ve dveřích byla podávána ruka a domácí slivovice – ruka na pozdrav, slivovice na „spálení červa“.

Není třeba vyjmenovávat všechny speciality šéfkuchaře. Každý z přítomných chválil kuchaře i maso! Požitky tělesné byly doplňovány i požitky duchovními, neboť při konzumaci nezdravých a nedietních pochoutek nám tišil svědomí náš známý harmonikář pan Ladislav Nedbal. Ten nedbal a hrál i pro kolegy Jeremiáše a Borovského, kteří se na úspěšné akci organizačně nejvíce podíleli.

Viktor Jeremiáš

JAK TO BYLO S TÍM STŘÍLENÍM

Velitel posádky Prostějov pořádá každý rok střelecký den a pozval i zástupce KVV. Tak jsme se s Rudou Zapletalem vydali na dobře známá místa na střelnici Hamry zkoušet štěstí. To bylo v roce 2002. Předtím pořádala tyto soutěže „naše brigáda“. Zúčastnili jsme se též, avšak bez větších úspěchů. Jednou dokonce vymysleli něco tak „extrovního“, že jsme tehdy s Ládu Dvořákem skončili hluboko v poli poražených. V té disciplíně nešlo ani tak o to trefit terč, jako o to, co nejrychleji vyprázdnit zásobník. Tehdy vyhrálo družstvo policejní školy z Holešova, na druhém místě byla ochranka prezidenta. No, byli opravdu rychlí!

A tak když vloni (tj. 2003 – pozn. red.) poradatel obnovil klasickou střelbu, tzn. zasáhnout co nejlépe terč, hned to vypadalo jinak!

Pplk. Starý vytvořil na střelnici velmi příjemné prostředí, kromě sportovního soupeření to byla i společenská akce. Posezení pod stany, občerstvení, nefalšovaná strava z vojenské kuchyně, za kterou by se nemusely stydět ani interhotely. Zajímavá byla i přehledka cen, bohatě dotovaná četnými sponzory.

Soutěž sama měla perfektní organizaci – jako „řídící střelby z povolání“ to mohl posoudit. My jsme budili pozornost tím, že jsme svíčkou nakuřovali mřidla, ale nakonec i pro-

fici si zápalky a svíčky od nás půjčili a moc si libovali! A výsledky? Rudolf vyhrál pistolí, mě se dařilo v samopalu, takže jsme vyhráli i družstva, shrábli jsme ceny, diplomy a odjeli domů. Zůstali za námi znechucení profesionálové od policie i armády. Dostali jsme se pak i na první stránku Prostějovského týdne – redaktor byl totiž svědkem naší slávy.

Letos, v r. 2004, už to bylo jinak. Ono není každý den posvěcení, jak praví lidová moudrost. Nedařilo se nám, ale oni se soupeři také poučili, měli daleko lepší výběr a asi také „natrénováno“. Takže sčítání bodů nás odsunulo až na 5. místo. Musíme ovšem říci, že opět byla perfektní organizace střelby, na jednom pracovišti jsme si mohli zastřílet i z kulometu, byla zařazena i soutěž v házení ručních granátů na cíl. Tam jednoznačně uspěli profici od průzkumného praporu. Hleděl jsem „jak z jara“, když si na čáru stoupl voják, do ruky vzal postupně 9 granátů a devětkrát je hodil do kruhu o průměru jednoho metru na různé vzdálenosti! Společenská úroveň celé akce byla tradičně vynikající. A také nevím, jak to mají organizátoři zařízené, že jim vždy bezvadně vychází počasí.

A střelení na policejní střelnici ve Vrahovicích? Vynikající akce pro oživení starých dovedností, objevování nových potenciálů

ních reprezentantů KVV. Velký zájem svědčí o tom, že se organizátoři trefili do černého. Ony výsledky nejsou úplně to nejdůležitější, i když se bojuje velmi tvrdě. Důležitá je aktivita, zájem – a za to je třeba výboru poděkovat. No a příští rok třeba postavíme družstva dvě! Proč ne?

Redakce: K vyličení střeleckých zážitků a úspěchů, čtivě podané kolegou Bohoušem Petruškou, připojujeme ještě exaktní informaci Rudy Zapletala o naší klubové soutěži.

KVV Prostějov s podporou VÚ 3771 a Armádního sportovního centra Dukla Prostějov uspořádal 13. 10. 2004 letos už podruhé soutěž ve střelbě z pistole vz. 82. Střílelo se 5+10 ran na nekryté ležící figuru s kruhy ve vzdálenosti 25 m. Zúčastnilo se 27 mužů a 7 žen. V kategorii muži byl první kolega Ladislav Dvořák z KVV Prostějov – 90 bodů, druhý byl kolega Bohumil Petruška KVV Prostějov – 89 bodů, třetí se umístil kolega Miroslav Chaloupecký z klubu vojenský letců Přerov – 89 bodů. V kategorii žen nastřílela nejvíce opět kolegyně Jindřiška Spáčilová – 58 bodů, druhá byla kolegyně Milada Steinerová – 50 bodů, třetí kolegyně Jana Zapletalová – 39 bodů, všechny KVV Prostějov. Všichni účastníci soutěže dostali pamětní list. Tři nejlepší v každé kategorii obdrželi diplom a věcnou cenu. Pozvali jsme i kolegy z bližších místních klubů, avšak nepřijeli.

PŘIHLÁŠKA

Přihlašuji se k účasti na „SETKÁNÍ 2005“ VE DNECH 24. – 26. ČERVNA 2005

jméno, příjmení	datum narození	
bydliště		
ulice, číslo	místo, PSČ	
Se mnou se zúčastní	jméno, příjmení, dat. nar. (v případě jiného bydliště- adresa)	
Na setkání se dostavím: vlakem, autobusem, vlast. autem, jinak	*)	
Požadují: ubytování	*)	
- ve srubech na UVZ HAMRY	24. 6. večeře	ano – ne
- v ubyt. zařízení prostějovských škol	25. 6. snídaně	ano – ne
- v hotelu „OP“	oběd	ano – ne
- nepožadují ubytování	večeře	ano – ne
	26. 6. snídaně	ano – ne
	oběd	ano – ne

*) nehodící se škrtněte

VOJNA DVOJMO II.

Pro značný ohlas vyprávění ve Zpravodaji č. 31 jsme se rozhodli seznámit naše čtenáře s některými dalšími vojenskými „skopičkami“ dvojčat Braunových. Čtete, jak to bylo:

Dvojče Pavel byl předvolán na OVS ještě jako brácha s tím, že absoluuje vojenskou základní službu v ŠDZ Holešov. Samozřejmě jsme na OVS jeli oba s tím, že chceme jít na vojnu spolu, což se nám nakonec povedlo.

Při bojovém rozdělení (nástupu útvaru) jsme se museli při povelu „regulovčici Braunovi“ hlásit najednou, ale dvojhlasně, jinak to bylo neplatné. Občas jsme vojnu brali s humorem. Petr měl službu „dozorčího kuchyně“, Pavel „dozorčího roty“. Ten přivedl jednotku do jídelny a na Petra spustil: „To jídlo se nedá jíst.“ Petr zase vytýkal Pavlovi nepřesnosti v počtech mužstva. Takto jsme na sebe křičeli asi 5 minut, vojáci měli oči navrch hlavy (bráchové a tak na sebe řvou). Samozřejmě vše bylo v naprostém pořádku, hráli jsme jen divadlo.

Ve druhém roce jsme chodili soukromě do civilní autoškoly. Nastala doba cvičných jízd. Ty jsme chtěli absolvovat každý sám

za sebe. Pavel jezdil ve městě hodinu přede mnou a já zrovna ve službě „dozorčího útvaru“ jsem se nechal odvézt do města pohotovostním vozidlem. Bráchovi jsem předal šňůry „dozorčího útvaru“ a šel jezdit. Šofér jen koulel očima. Na útvaru jsme se po 2 hodinách opět vyměnili, nikdo nic nepoznal. Na konci autoškoly jsme měli přinést fotografie na řidičský průkaz. Sekretářka povídá: „Vždyť vy jste na těch fotkách úplně stejní.“ Já povídám: „Ale mladá paní, vždyť to je jedna fotka dvakrát.“ „Musíte přinést i foto Vašeho bratra.“ Brácha fotku neměl, tak jistě tušíte, jak to dopadlo.

Samozřejmě jsme zažili i hodně příhod s děvčaty, která si nás pletla. Petr šel se spolubojovníky na vycházku. V restauraci si jej spletla slečna, kterou neznal. Petr se ale nechal lákat vojáky na pivo, na slečnu zapomněl a brácha ji více neviděl.

Jindy zase na zábavě při tanci chtěl Petr na jiné slečně adresu, ta ale povídá: „Vždyť jsem ti ji už dávala, máš ji tady v té kapse.“ „Aha, já jsem zapomněl.“ Jindy jsem zase nechtěl v zastoupení za bratra šel na rande a divil jsem se. V kasárnách říkám bratrovi, že jsem nevěděl, že chodí randit na hřbitov. On prý, aby je nikdo nerušil.

Petr a Pavel Braunovi

DEN VETERÁNŮ

Na základě pozvání velitele 601. skupiny speciálních sil ze dne 11. listopadu 2004 se delegace Klubu výsadkových veteránů Prostějov ve složení kol. Čtverák, Borovský, Hájek, Jeremiáš a Bartko zúčastnila pietního aktu v rámci oslav Dne veteránů na městském hřbitově v Prostějově. Pietního aktu se zúčastnili zástupci Českého svazu bojovníků za svobodu, Československé obce legionářské, představitelé města Prostějova, velitel a zástupce městské policie, okresní ředitel a zástupce Policie ČR, zástupci svazu letců, velitel 601. skupiny speciálních sil plk. gšt. Ing. Ondřej Páleník a velitel 102. průzkumného praporu pplk. Ing. Jindřich Starý. Po ukončení pietního aktu pozval plk. gšt. Ing. Ondřej Páleník přítomné k malému občerstvení a prohlídce místnosti tradic do kasáren 601. skupiny speciálních sil.

Jindřich Čtverák

Vydává klub výsadkových veteránů Prostějov pro potřeby svých členů. Neprodejné.

Kontaktní adresa: František Lejsek
Šárka 24

796 01 Prostějov
tel. 582 343 605

Bankovní spojení: účet 188 989 286
Kód: 0300